

«Діла і бажання сторуки
і смерть, як найвищий вінок». О. О л ь ж и ч

Нам не знать, як згашено кров,
І не знати, де тебе діли —
Чи ти в небо димом пішов,
Чи земля засипала тіло.

Тільки кажуть — вистукав ти
У стіну до свого сусіда,
Що нещадно мучать кати,
Та не їхня буде перемога.

І ми вірим — так і було:
Не вороже звірячо-хиже,
А дажбоже перемогло,
Побідило архистратиже.

Як шляхами вів тебе рок,
Так провів тебе і крізь муки,
На діла й бажання сторуки
Кладучи найвищий вінок.

Міттенвальд, 1946

Текст наводиться за збірником « [Олекса Стефанович. Зібрані твори](#) ». Збірка
«STEFANOS II».